

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַקְּדָמֹת פֶּתַח הַזֵּהָר

חֵלֶק א'

וּבּו נִקְבְּצוּ

1-34 עֲלוּנֵי "אֹרֶז הַזֵּהָר"

שֵׁינְאָו לְאֹרֶז עַל יָדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

מֵאֲלוֹל תִּשְׁ"ע עַד תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א

וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם" מֵאֲלֵנָא דְּחַיִּי,
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֵּהָר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי."

יֵצֵא לְאֹרֶז עַל יָדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א לִפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֹּל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵי שָׁעֵרִי גֹן עֶדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר פַת הַזֶּהָר

הַקְדָּמָה

יְשִׁישׁוּ ה'טְהוּרִים וְיִגִּילוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּהַגְלוֹת הָאוֹר הַנִּפְלֵא דְהָאֵי תַנָּא קְדִישָׁא הַמְרַעִישׁ עוֹלָמוֹת וּמְרַגֵּשׁ מַמְלָכוֹת וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִנִּיה זְחִילוֹ וְיִזְעוּ וְכִמּוֹ שְׂפִיטַת הַצְּדִיק הַמְקוּבֵּל רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבִיא זְצוּקְלָלָה"ה "בַּר יוֹחָאֵי, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמַר בְּעִבּוּרָךְ" הוּא הַתַּנָּא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִי"ע, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא – מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה וְאֵלֵיהּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב הַבְּטִיחוּ וּפְסָקוּ: "בְּהָאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר... וּבִגִּין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר (דְּבָרִים לֵב, יב) פִּירוּשׁ: וּמְפָנִי שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהָר, עַל יְדוּ וּבּוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים, וְיִתְקַיֵּם בְּנוּ הַפְּסוּק שֶׁהֵשֵׁם יוֹצִיאֲנוּ מִן הַגְּלוּת בְּלִי קִטְרוּג. (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרַשְׁתָּ נְשָׂא דָךְ קַכְד: (הַפְּרוּשׁ מֵהַרְמ"ק), וְאִין מַה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרֵי קְדִישֵׁי עַלְיוֹנִים.

וְכָל גְּדוּלֵי וְצְדִיקֵי הַדּוֹרוֹת מִיְלַתְם אַמּוּרָה דְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ הוּא הַפּוֹתַח וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְלִמּוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ הוּא הַמְּבִיא אֶת הָאָדָם לְזָכוֹת

[א] בספר תורת שמחה (דף נ"ז): מקודם היה די בתורת הנגלה אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שנכבה היא מתחזקת ביותר ושלהבת עולה יותר. כמו כן מקודם לא היה יצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורת הנגלה לתבלין נגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר.

לְהַאִיר נְשִׁמְתוֹ בְּאוֹר יְקָרוֹתָי, וּמִי הִגְבֵּר יֹאמֶר זְכִיתִי נַפְשִׁי מִבְּלַעַדִּי הַלִּימוֹד
הַטְּהוֹר הַזֶּה, וְקוֹל קְרִיאַת רַבֵּינוּ הַרְמָח"ל זִ"ע מְהֻדָּד בָּנוּ – קוֹמּוּ וְחוּשׁוּ
לְהַצִּלְתָּ עִם יִשְׂרָאֵל – דָּרַק בְּלִמּוּד הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ בְּרִצְפּוֹת יִמְנְעוּ צְרוֹת
וְאַסּוֹנוֹת רַח"ל, וְיִתְרַבֶּה הַרְחָמִים וְהַשְּׁפָע וְנִגָּאֵל בְּמַהֲרָה. וְעוֹד גְּדוּלֵי וְקִדְיָשִׁי

ובן הגר"א ז"ל באבן שלמה פ"ח (ס" כ"ד): מי שהיה יכול להשיג סודות התורה ולא השתדל להשיגן נידון בדינין קשין ר"ל.

בן איש חי בראש ספרו דעת ותבונה: ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה.

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה: אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרם את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו טענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשון הרע שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלא כרסו בש"ס ופוסקים, אין זה כי אם שמזניחים את החכמה עצמה, שעל זה אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלמוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אף על פי שהוא שוגג בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכו'.

ר' אברהם אזולאי: והנה בלי ידיעת חכמת הקבלה הוא כבהמה וכו', מאחר שעושה המצוות בלי טעם במצוות רק כמצוות אנשים מלומדה ודמיין לבהמות האוכלים חציר, שאין בו טעם אכילת אדם, ואפילו הוא בעל עסקים גדול במשא ומתן וכדומה וטרוד הרבה לא יפטר עצמו מעסק חכמה זאת וכו', ותשתדל לקמוץ זמן מהיום משאר דברים ולימודים למען ישאר לך זמן לעסוק בחכמה זו, כי הוא יסודי התורה ואי אתה פטור מפנימיות התורה, כי בלעדיה האדם שור אוכל עשב וכו'.

ג] בתקוני זהר – תקון ל': בההוא זמנא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. תרגום: בעת ההיא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזהו רוחו של משיח אוי להם לאלו שגורמים שיסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה. אוי להם שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג והשמדות בעולם.

בהסכמת הרב מנחם מענכין על איפה שלימה: ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתקוני זוהר תקון ל': "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו'", כמה נפישא חיליה של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפני חדרו לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמרנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישאל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו

קמאי מאדירים אשר בארץ המה שצווי וזרזו לתלמידיהם להפיץ בעם את הלימוד הקדוש הזה למען פדות השכינה הקדושה¹, לתומכה ולסעדה, וליחדא בקודשא בריך הוא, ובזה נזכה להגאל² ובו תדבק ומנה לא תזוע, כי הוא חייך וארך ימך בזה ובבא.

על כן קמו אנשי חיל יראי אלקים אוהבי ה' שמחים ומאירים את העולם באור הנעלם אור שבעת הימים למען שמו יתברך ויתעלה באהבה, ובראשם מרן כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א אשר נלחם מלחמות ה' לקירוב הגאולה הוא הגבר הוקם על, וייסד את "מפעל הזהר העולמי", וכך במסירות נפש ממש מפיצים בעם את התרופה הנפלאה ושקוי הפלאים המיוחד הוא לימוד הזוהר הקדוש³. וחלק מפעלות המפעל הזה הם העלונים

גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חיבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, או לנו מיום הדין והתוכחה.

[ד] ספר הקנה הקדוש: "ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק רק בנגלה נקרא "לא עבדו" גם אינו נקרא תלמיד חכם רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמת הקבלה. (מאיפה שלימה).

[ה] הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמה לעץ-חיים:

"וכל הגבעות התקלקלו" – הם תלמידי החכם, הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינת ההרים הנזכר. הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים, ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עוסקים בחכמת הקבלה, ואינם יודעים כי מיראתם ליכנס בהם נמנעים מלהתעסק בה, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו, ולבם שורש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושים בלבד, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא, כי תורת עולם הבא אינה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי תורה וסודותיה. וזה שלא טרח בה בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו וגו'".

[ו] כל ענין הגאולה תלויה בלימוד הזוהר: וזה לשון ספר הברית: אחרי שחפשת כל מיני סבות על מה נתאחרה הגאולה, ועם ישראל עדיין סבל צרות צרורות, קבע בהחלט שהוא בזה העון של בזיון תורת הקבלה כמפורש בזהר תקון ל'.

[ז] לשם שבו ואחלמה בהקדמתו כותב: ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה – לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחנם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות שהוא עיקר החכמה

הַמְצוּיִינִים לְתַפְאָרָה, כִּן שֶׁכֵּל יְהוּדֵי יְבִיא אֶל בֵּיתוֹ אֶת הַבֶּשֶׂם הַזֶּה וְלֹא יִהְיֶה בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל בְּלִי סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ¹, וּגְדוּלִים וּקְטָנִים יִהְיוּ בוֹ וְתִרְבֶּה הַדְּעַת.

וּבְאֶמֶת שְׁעַד עֵתָה כָּבֵר חֲלַקְנוּ כָּרְבַע מִלְיוֹן עוֹתְקִים מֵהַעֲלוֹנִים הַנִּפְלְאִים וְעוֹד, וְהַכֹּל בְּחִינָם, וְאִין הַקּוֹמֵץ מִשְׁבִּיעַ אֶת הָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִלְּבַד בְּגִי הַגּוֹלָה], וְנִתְקַיֵּם בָּהֶם הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ט ב'), "כִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים", וְעֵתָה כָּבֵר אֲזָלוּ מִן הַשּׁוּק וְהַצִּמְאוֹן גּוֹבֵר, וְגַם שְׂרָצוֹנֵנוּ לֹא יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צָמְאִים" (תְּהִלִּים ק"ד י"א), אֲךָ כִּידוּעַ דְּבָרֵי חַז"ל דָּאִין הַבּוֹר מִתְּמַלֵּא מַחְלֵיתוֹ, וּמְמוֹנָא קָא גְרִים וְאִין אַרִי נוֹהֵם אֶלָּא מִתּוֹךְ קֶפֶה שֶׁל אוֹכֵל, לְכֵן קִבְּצָנוּ כָּל הַעֲלוֹנִים לְסֵפֶר שְׁלֵם וְיִמְצֵא לְכָל דּוֹרֵשׁ, וְיִהִי רְצוֹן שְׂיִקְיָם בְּנוֹ הַפְּסוּק הַנֶּאֱמָר עַל הַתּוֹרָה "אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֵת חַן דְּדִיָּה יְרוּוֹךְ בְּכָל עֵת" (מִשְׁלֵי ב' י"ט).

וְתַחֲנַנְתָּנוּ לְפָנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה שְׁנִזְכָּה ל"מ'ה שְׁהֵיָה ה'וֹא - שְׁיִהְיֶה" רֵאשִׁי תַבּוֹת מִשְׁ"ה, כִּי גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן², וְעַיִן אוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ

ודעת וכו' "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? – בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' עיין שם. ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין ג"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

וחו צדיקים לא נכנסו לבית שאין שם זוהר עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הו"ה'.

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרונו לחיי העולם הבא שזהו הרמו שרמוזו לאיש אחד שהראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת בהמה וראשי תבות ב'ערתי הקדש מ'ן ה'בית הוא בהמ"ה רחמנא ליצלן.

[ט] הגר"א ז"ל (באבן שלמה פ"א ס"ג): הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה. ובהגר"א ז"ל משלוי (ה' – ח'): כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשוט אינו ברור בידו. ובמקום אחר: הנה היצר הרע עושה אתכם שישמן לב העם הזה ולא ילמוד קבלה.

פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה עֵינַי שָׁם וְתִמְצָא נַחַת. וְכַאֲשֶׁר עָתָה בָּאוּ וְנִקְבְּצוּ כָּל הַעֲלוּנִים הַמֵּי־חֲדִים לְהִיּוֹת סֶפֶר וְהָיוּ לְאַחַד־יָדָי, כָּל אֶחָד יוֹכֵל לְהַנּוֹת וּלְשָׂתוֹת מִצּוּף דָּבֵשׁ, וְנִמְלִיץ אֶת הַפְּסוּק "וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוּר דָּבֵשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ", (תהלים פ"א י"ז). סוֹפֵי תַבּוֹת הַפְּסוּק הֵם רוֹמְזִים אֶל רֵאשֵׁי תַבּוֹת ר' בִּי ש' מְעוֹן כָּל ה' תּוֹרָה ב' ו'. וְכֵן רֵאשֵׁי תַבּוֹת הַפְּסוּק הֵם אוֹתִיּוֹת **ב' ין אַח"ד שְׁכַל הַלּוּמַד זֶה־ר הַקְּדוּשׁ נִקְרָא בֵּן יַחִיד וּמֵי־חַד אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְרָה**, וְכִידוּעַ דְּבָרֵי הַזֶּהָר (וּנְקָרָא בְּמֵר דַּף ק"ב ע"א): שָׂרָק לּוּמְדֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ הֵם נִקְרָאִים "בָּנִים אִתְּם לֵה"."

יון הַעוֹסֵק בַּחֲכָמַת הַקְּבֻלָּה נִקְרָא בֵּן לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁמָתוֹ מֵעוֹלָם הֶאֱצִילוֹת - בַּלּוּמַד הַפְּשֻׁט נִקְרָא עָבֵד.

יִשְׂרָאֵל אֲקָרוּן עָבְדִים, דְּכִתִּיב עָבְדֵי הֵם, וְאֲקָרוּן בָּנִים, דְּכִתִּיב בָּנִים אִתְּם לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם. בְּזִמְנָא דִּידְעָה לִּיהַ בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַח כָּלֵל, כְּדִין אֲקָרִי עָבֵד דְּעָבִיד פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלִית לִיהַ רֶשֶׁוּ לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּבְרִזִין דְּבִיתֵיהַ.

בְּזִמְנָא דִּידְעָה לִּיהַ בַּר נֶשׁ בְּאַרְח פְּרֻט, כְּדִין אֲקָרִי בֵּן רַחֲמֵיָא דִּילֵיהַ, כְּכֵן דְּחַפִּישׁ בְּגִיזוּי, בְּכָל רִזִין דְּבִיתֵיהַ וּכְכֵן הִזְהָ שְׁמַחֲפֵשׁ בְּאוֹצְרוֹת כְּכָל סוּדוֹת בֵּיתוֹ, דְּרַךְ אָמְתוֹ. וְאַף עַל גַּב דְּאֲקָרִי בֵּן בְּרָא בּוֹכְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי כְּבוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפּוּק גְּרַמְיָה מִכָּלֵלָא דְּעָבֵד, לְמַפְלַח לְאַבּוּי כְּכָל פּוֹלְחָנִין דְּאִינוּן יִקְרָא דְּאַבּוּי. וְהַכִּי אֶצְטְרִיף לְכָל בַּר נֶשׁ לְמַהוּי לְגַבֵּי אָבּוּי בֵּן, לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּלְמַנְדַּע רִזִין דְּבִיתֵיהַ, וְלֹא שְׁתַּדְלָא אֲבַתְרִיָּהּוּ כו'.

וְזָפָא חוֹלְקִיָּה דְּהֵאֵי בֵּן, דְּזָכִי לְאַשְׁתַּדְלָא לְמַנְדַּע בְּגִיזוּי דְּאַבּוּי, וּבְכָל רִזִין דְּבִיתֵיהַ, כְּבָרָא יַחֲדָאֵי דְּאַשְׁלִטִּיָּה אָבּוּי בְּכָל גְּזוּזֵי, וְדָא אִיהוּ יִקְרָא דְּשִׁלִּיט עַל כָּלֵא, מֵאַן דִּישְׁתַּדַּל בְּאוֹרִיָּתָא, לְמַנְדַּע לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְאִינוּן גְּזוּזִין דִּילֵיהַ, אֲקָרִי בֵּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כָּל חִילֵי שְׁמֵיָא, לִית מֵאַן דִּימְחֵי בִּינְדִיָּה, בְּכָל שְׁעֵתָא דְּאֶצְטְרִיף לְמִיעַל לְגַבֵּי אָבּוּי. וְזָפָא חוֹלְקִיָּה בְּעֵלְמִין כְּלָהוּ כו'. דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲכָרִיז עֲלוּי בְּכָל אֲלִין חִילִין וּמִשְׁרִיזֵין דְּכָל עֲלְמִין, וּבְכָל אִינוּן רְקִיעִין, אֲוִדְהֵרוּ בְּפִלְגְנֵי מְהִימְנָא דְּבִי מַלְכָּא, דְּכָל גְּזוּי דְּמֵאֲרִיָּה בִּינְדִיָּה. וְזָפָא אִיהוּ בְּהֵאֵי עֲלְמָא, וְזָפָא אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי.

מְהוּהוּא יוֹמָא וּלְהֵלְאָה, אֲשְׁתַּמוּדַע בַּר נֶשׁ, וְאַתְרִשִׁים בְּעֵלְמִין כְּלָהוּ. בְּשְׁעֵתָא דְּאֶצְטְרִיף, כָּל חִילִין וּמִשְׁרִיזֵין כְּלָהוּ אֲוִדְהֵרוּ לְמַהוּי גְּבִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא בְּעֵי אֵלָא אִיהוּ בְּלַחוּדוּי. וְקָלָא אֲתַעֲרָה, יֵאוֹת הוּא לְיַחֲדִי לְמַהוּי גְּבִיָּה דִּיחֲדִי, וְלֹא אֲתַעֲסָקָא יַחֲדִי בִּיחֲדִי. (זֶה־ר חֶלֶק ג', רַעֲזָא מְהִימְנָא, דַּף ק"א-ק"ב)

בָּנִים מְאָרִי קְבֻלָּה. (תְּקוּנַי זֶה־ר בְּהַקְדָּמָה דַּף א.)

מִסְטָרָא אוֹרִיָּתָא דְּבְרִיָּאָה אֲתַמַּר בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְדִים, וּמִסְטָרָא דְּאַצִּילוֹת בָּנִים אִתְּם לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם. (שֵׁם דַּף ה')

ויהי רצון שַׁיַעֲשֶׂה הַלִּימוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ²⁴, וְיַחֲשִׁיחַ לְגַאֲלָנוּ בְּמַהֲרָה, וְעַל יָדוֹ נִזְכֶּה לַפְדוּת נַפְשָׁנוּ בְּרַחֲמִים בְּזֶה וּבְבֹא עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲינוּ, שְׂשִׁים וּשְׂמַחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ עִם מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ²⁵ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּבִרְכַת אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ חֲבָרֵי הוֹעֵד הָעוֹלָמִי לְהַצֵּלֵת עִם יִשְׂרָאֵל שְׂעַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

מִי שֶׁלֹּא לָמַד הַתּוֹרָה עַל פִּי סוּד אִף עַל פִּי שְׁהַשְׁלִים עֲבוּדָתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת, הוּא רַק בְּבַחֲנֵית עֶבֶד, בְּבַחֲנֵית כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, עֲבָדֵי הֵם, שֶׁנִּשְׁמַתָּם מֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁשָׁם הִכְסֵּאת וְהַחַיּוֹת וְאוֹפְנִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים עֶבֶד וְאָמָה, אֲבָל מִי שֶׁלֹּמַד וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּפָנִימִיּוֹת הַחֻכְמָה בְּנִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה יַחֲוִדִים הוּא בְּבַחֲנֵית בֶּן וְכַבֵּן מִשְׁמֵשׁ לְאָבִיו וְלֵאמֹר עֲבוּדָה שְׁלָמָה, כִּי נִשְׁמָתוֹ מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְעָלָיו נֶאֱמַר "הַבֵּן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם" וְגו'. (הַקְדָּמַת מוֹרֵינוּ הַרַב נֵתָן שְׁפִירָא לְפָרֵי עַץ חַיִּים).

ויא | וְנַעֲתִיק כָּאֵן מֵאֲגַרַת קְדוֹשׁ – מִסְפָּר יִזְקַחֵל מִשָּׁה' דָּף ל"ז: וְאֵנִי הִדַּל כְּתַבְתִּי מְעַט מִזְעִיר וְאָמַר וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהַבְּלָל בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְהָאָדָם וְכָל הַבְּרִיאִים בְּכָלֵל הַבַּל כְּדִי לְהוֹדִיעַ לָנוּ גְדֵל עֵז אֱלֹקוֹתוֹ וְחִסְדוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּמִמְשָׁלְתוֹ וְתַפְאֵרְתוֹ, כְּאֲשֶׁר אָמַר דּוֹד לְשַׁלְמוֹה בְּנוֹ "דַּע אֵת אֱלֹקֵי אָבִיךָ וְעַבְדָּהוּ", שְׂאִין לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם אֱלֹא מִמִּי שֶׁמְכִיר בְּאֱלֹקוֹתוֹ, זֶה נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְחַפֵּשׁ בְּגִבּוֹ דְמַלְכָא וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּפִמְלִיא שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם וְדִיוֹקְנוֹ נִרְשָׁם לְמַעֲלָה בֵּין אוֹהֲבֵי דְמַלְכָא וּמְכַרְיִין לְפָנָיו הֵוִי זְהִירִין בְּדִיוֹקְנָא דְפְלַנְיָא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא יֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְבַטֵּל, צְדִיק מוֹשֵׁל בְּיִרְאַת אֱלֹקִים, מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק. וּבְשַׁעַה שֶׁהַנְּשִׁמָּה יוֹרֵדֵת בְּזֶה עוֹלָם הַשְּׁפַל מִשְׁבִּיעִים אוֹתָהּ קֹדֶם וּמְרַאֶה לָהּ רְוִי דְרִזִּין, אוֹצְרֵי וְגִיבּוֹן דְמַלְכָא וּמִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ וְגוֹזְרִין עֲלֶיהָ שֶׁלֹּא תִרְדֶּה לְעוֹלָם אֱלֹא כְּדִי לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בְּרוּזִין דְאוֹרִיתָא. וְגַם הוֹכַחְתִּי מִכְמָה מֵאֲמָרֵי זְהָר שֶׁל הַרְבֵּי שְׁמוֹעוֹן בֶּן יוֹחָאי נֵתָן רְשׁוּת וְהוֹרְמָנָא מֵהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ עִם כָּל פְּמִלְיָא שְׁלוֹ בְּצִרוּף כָּל הַנְּשִׁמוֹת דְצְדִיקֵיָא דְגָן עָרְן עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן לְגִלּוֹת לָנוּ הַזְהָר, כְּדִיאִיתָא בְּהַקְדָּמַת תְּקוּנַת הַזְהָר ע' אֲנַפִּין קַח צְנִצְנַת הַמֶּן לְמִשְׁמַרְת עַד דְרָא בְּתַרְיִיתָא וְיִטְעֵמוּן. בְּחַבּוּרָא דִילָךְ יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּלֹא נִסְיוֹן כִּלְל זִיְהִרָא דִיאִימָא עֲלֵאָה מִשָּׁם יְצֵא לְעוֹלָם חַיִּים וְשְׁלוֹם רְזָא דְאוֹרִיתָא הַגָּאֵלָה וְהַחַרּוּת וְהַשְּׁמַחָה וּבַהֲתַעוֹרְרוֹת הַתַּחְתּוֹן אָנוּ מְעוֹרְרִים הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (אוֹר הַזְהָר עֲמוּד 24).

ויבו | קבלה חכמת הקבלה על ידי עסק ישראל ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקינו בב"א, כמבואר בספר הזהר הקדוש. וסימן לדבר: סו"ד במילוי סמ"ך וא"ו דל"ת, גימטריה משיח בן יוסף במכוון, שאף משיח בן יוסף יהיה ויתקיים על ידי זכות לימוד רזין דאורייתא. (קדילות יעקב ערך סוד).

מבוא

על ספר "הזהר" כותב הרמ"ק: וְלִזְהַר הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֹּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאֹר הֵהוּא מֵהַזֹּהָר הָעֲלִיּוֹן, וְדָרַךְ אֹרֹו מִשְׁפִּיעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֶלְקִית כָּל הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ, שֶׁהִיא אֹר וְשִׁפְעַ עֲלִיּוֹן מֵהַדְּעַת מוֹשְׁפַע בְּרָזִי תוֹרָה דְּהֵינּוּ רָזִי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' וְכִיּוֹן שֶׁנִּשְׁפָּע מִשָּׁם אֶתְקַרֵי הַחֲבוּר הִזָּה סֵפֶר הַזֹּהָר, כְּלוֹמֵר שֶׁנִּשְׁפָּע מֵהַזֹּהָר הֵהוּא¹ (הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, ב').

[יג] השל"ה הקדוש: וידוע שאמר לבניו שכל מי שלא טעם טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם יראת חטא מימיו (ועיין ב"עשרה מאמרות"). וכן כתב הגר"א ז"ל: העוסקים ברמזו וסודו, אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה', י"ח).

[יד] הרה"ג יעקב צמח ז"ל בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי איננו, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזוהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע בראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בספר קהלת יעקב ז"ל: ומה גם בדורנו זה עתה שהוא דרא בתראה וצריך להתגלות בו חכמת האמת כדי שיבוא משיח, וכן ברעיא מהימנא ובתקונים וזכות הזוהר יגלה מלבא משיחא. פרי עץ חיים שער העמידה (הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגין על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועיין עוד תק"ח לרמח"ל תיקון ח').

הרבי מקאמאראנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, כלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

מעין גנים (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדיין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ה"ה עסק העיון בש"ס ופוסקים ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורתנו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ה ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עיקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל וכו'.

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מֶרֶן [הַאֲרִיז״ל] ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אֲזִיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה כלמוד הזוהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזוהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג').

עם ישראל כולו על כל שכבותיו כלם משתוקקים לחוש בקדושת הזוהר, חפצים בלימוד הזוהר, רוצים להתעלות ולעלות בהר ה' על ידי הלימוד מספר הזוהר, זאת ראו במוחש ב"מפעל הזוהר העולמי", הצמאון לדעת את ה', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה', ועל כך יעידו אלפי הטלפונים של לומדי הזוהר, מאות מתנדבים, ומאות שיעורים הנוסדים חדשים לבקרים, ועדיין הצמאון רב.

העלונים שיצאו על ידינו היוו מקור חשוב וספקו כר נרחב לאלו שרצו לדעת על הזוהר, אך לצערנו, לא חישבנו נכון את הבקוש העצום של הציבור ולא הדפסנו מספיק עלונים לפולם. ועדיין מתקשרים לבקש עוד עלונים.

על כן אספנו העלונים לכרך אחד, 34 עלונים יחדיו, כדי שכל אחד יוכל להשיג העלונים, כדי לפרסם כח הזוהר בעולם, כדי להפיץ אורו ולמשך השפעות טובות על כלל ישראל בביאת גואלינו^{טו} ומשיחנו אמן.

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הק', והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפני כמו שנדחה החושך מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוה"ק, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך, ובב"י: ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו.

[טו] כלל העולה, שחייב אדם לידע שמו יתברך, ומי שלא ראה חכמה זאת, לא ראה אורות מימיו, והכסיל בחשך הולך וכו' ובזכותא יבוא משיח צדקינו בב"א.

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, וישכינה עליזנה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי:

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, וישכינה עליזנה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ויתקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם אברים הקדושים, והינו סביבות אברך], כמה עופין שרין תמן, דנשמתינן קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגוונא דלעילא, [כדוגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] (שם ט) ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והינו הנשמות דז"א הנקרא שמים] (בסוד מ"א ח' ל"ב) ואתה תשמע מן השמים] ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'. פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך, [שגיהיה להם מזון ותיקון הנפש על ידי לימוד הזוה"ק] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת המשיח] ובשביל למוד הזוה"ק יתקיים מה שכתוב "ויקראתם דרור בארץ לכל יושביה" - פירושו שיבוא משיח צדקינו^{טז} ויתקע בשופר גדול לחירותנו במהרה בימינו אמן. (תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

ובמקדש מלך, אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שכו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזור ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזוהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבא הגואל, כי סגולה זו בו דווקא ולא בזולתו, עכ"ל.

[טז] לשון הכסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקב"ה (ברכות ח ע"א), שנחשב פאילו פדאני לי ולבני

ובכן יהודי יקר בא ותקרב הגאולה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

הידעת - מה אומרים 1000 גדולי ישראל על לימוד הזוהר הקדוש לכל אחד ואחד?

הידעת - ששום תרוץ לא יעמד לך, ומכרח אתה ללמד זהר הקדוש בחיוב גמור, לנשמתך, וגם בדין ערבות לאחינו בני ישראל, שבזה תרבה הדעת והקדשה, וימנעו צרות מעם ישראל, וירבה השפע הקדוש והרחמים.

התשובה: תמצא בספר הנפלא "אור הזוהר" עין שם, ותגלה אמרות יקרות מפז ומפנינים.

והמשכילים נזהירו כזוהר הרקיע : כן אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זיע"א: "בהאי חבונא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בַּדָּד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר (דברים לב, יב) פירוש: משום שעתידיים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על דו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד: (רמ"ק))

[יז] ידוע מה שאמר רבנו ישראל מסלנט זי"ע: דבאשר יהודי מתחזק פאן בלמוד התורה, מיך מתחזק פנגדו עוד יהודי רחוק הנמצא בפריז, בשמירת שבת קודש.

ועין בספר מאור ושמש (פרשת ויחי) שבאר בהרחבה איך מכרח שלכל יהודי יש נצוצות וחקקים ובהתעוררותו וחוירתו בתשובה מעורר גם את כל הנשמות התלויות בו. וכן כתוב בלקוטי מוהר"ן זי"ע.